

Danışır gözümdə yaş adam kimi

YADA SAL

Qırov tutub saqqalımı-saçımı,
Üşüyürəm apar məni oda sal.
Bilirsən ki, iyrenirəm çiy ətdən,
Ürəyimi kabab elə, dada sal.

Məndən küsən gözün-qaşın sağ olsun,
Bağın-bağcan, dağın-daşın sağ olsun,
Gələmmirsən canın-başın sağ olsun,
Bir məktub yaz, unutduğun ada, sal.

Qəfil dönüb göydə uçan quşa, gəl,
Payız könlüm iştah açıb turşa, gəl,
Eybi yoxdu qılınc-qalxan qurşa gəl,
Mənə bir də belə gətir, qada sal.

Papirosun saçın kimi qoxuyur,
Dərd içimi ilmə-ilmə toxuyur,
Kimə necə sərf eləyir oxuyur,
Bu nəğməni bəyəndiyin "lad"a sal..

Vardan yoxa, yoxdan vara getmişəm,
Sınıq-sınıq, para-para getmişəm,
Bir də gördün "oppa"lara getmişəm,
Heç olmasa bircə dəfə yada sal..

* * *

Yoruldu bir ömür tər tökə-tökə,
Yazdı, qaraladı ağ kağızları.
Yığıb küçələrdən şerə çevirdi,
Gilənar dodaqlı gözəl qızları.

Gördü bulud kimi dolanda könlüm,
Tutdu hər sözümü baxışlarımdan.
Solan çiçəklərə nəğmə toxudu,
Payızın şıdırdığı yağışlarından.

Qəmli xatirələr didəndə məni,
Qovdu bircə-bircə ağrıları.
Könülsüz alsam da əlimə bəzən,
O yazdı ən kövrək nağıllarımı.

Azdıra bilmədi güclü axınlar,
Keçdi şirin vədlər sağ-solumuzdan.
Qurd kimi uladıq qələmim və mən,
Amma ki, sapmadıq heç yolumuzdan.

Duydu gözlərimə çökəndə duman,
Ölçdü qızdırmamı-hərərətimi.
Könül dincliyimi borcluyam ona,
Bir də ki, bir ovuc səadətimi.

Böyük sevgiləri, düşüncələri,
Sığıra bilmədik bu dar qəfəsə.
Bir masa dalında illər uzunu,
Verdik iki qardaş nəfəs-nəfəsə.

Çox vaxt ağ kağıza kəfən də deyib,
Getdik əzrayılın savaşa kimi.
Mənim əllərimdə siqardan da çox,
Qələm tüstülənib bu yaşa kimi.

Hər şair qələmi haqqı hayqıran,
Silaha dönməsə sonu süquttur.
Şərəflə qorumaq öhdəliyim var,
Qələm də papaqtək bir atributtur...

YUXU

Bu axşam yuxuda səni görmüşəm,
Açmısan qəlbimin otaqlarını.
İpək tellərini tumarlamışam,
Öpmüşəm şip-şirin dodaqlarını.

Heç nə deməmişən, susmusan elə,
Göyərçin əllərin gəzib sinəmdə.
Səadət qol açıb belədən-belə,
İtib qəlbimdəki kədər də, qəm də.

Bir yuxu görmüşəm ətirli, dadlı,
Bum-buz ürəyimə yaz gətirmişən,
Dönüb bir dəfə də soruşmamışam,
Ki, mənim yuxuma niyə girmişən?

Gəlmisən dağıdıb qadağaları,
Həsretə, kədərə qənim olmusan.
Təbrik eləmişəm özüm-özümü,
Bu gecə yuxuda mənim olmusan.

Çəkmişəm ətrini çiçək yerinə,
Sənislə bir nəfəs, bir can olmuşam.
Yuxuma gəldiyin qədəmlərinə,
Yüz dəfə, min dəfə qurban olmuşam.

Dönmüşəm bir anda körpə uşağa,
Nəvaziş ummuşam, qılıq ummuşam.
Təzədən yuxuma gələsən deyə,
Açıb gözlərimi bir də yummuşam.

Yuxumu həyatdı, həyatımı yuxu?
Bu sual nə aydın, nə bəlli olur.
Amma ki, çox zaman çin çıxmasa da,
Yuxular özü bir təsəlli olur.

KİMİ

Sağa da yol gedir, sola da yol var,
Qalmışam ortada çaş adam kimi.
Gözümü açmamış qırxı tulladı,
Üstümə gəlmir ki, yaş, adam kimi.

Əlimdən illərin cilovu düşür,
Kamanı, nizəsi, tilovu düşür,
Saçıma payızın qırovu düşür,
Neynim, ağarmır ki, baş, adam kimi.

Barmaq hesabıyla yüzə çıxıram,
Bir əyri yol tapıb düzə çıxıram,
Gör neçə müddətdi üzə çıxıram,
Sirri el-ələmə faş adam kimi.

Çiçəklər hamısı qu dili bilmir,
Çoxları yansa da su dili bilmir,
Heyif ki, adamlar bu dili bilmir,
Danışır gözümdə yaş adam kimi.

Yarama mələm qoy o buz yerindən,
Qoy öpüm tel düşmüş qopuz yerindən,
Elə gözəlsən ki, qopub yerindən,
Yüyürür dalınca daş adam kimi.

Apaydın görünür yollar, apaydın,
Bir ağ at gələydi minib çapaydım,
Təzədən üçgünlük ömür tapaydım,
Sürəydim sənislə kaş, adam kimi..

YAZ YAĞIŞI

Heç nəyi dəyişməz bu yaz yağışı,
Nə o Ay işıqlı xatirələri,
Nə də gözlərinə çökən kədəri.
Heç nəyi dəyişməz, amma ürəyi,
Aldada-aldada baş qatmaq olar,
Həsret şeirləri yazıb gecələr,
Beş-on ağ varağı korlamaq olar.
Heç nəyi dəyişməz bu yaz yağışı,
Alma çiçəyini töküb aparar,
Köhnə çəpərləri söküb aparar.
Heç nəyi dəyişməz bu yaz yağışı;
Nə acı həsrəti, nə də o ilki
İsraq tellərinin nergiz ətrini,
Altında durduğun yarpaq çətrini,
Elə xatirimdə qalar, necə var,
Ovcumda titrəyən yanaqların da,
Moruq tamı verən dodaqların da.
Heç nəyi dəyişməz bu yaz yağışı,
Çıxıb, islanaram, iliyimədək,
Sərxoş addımlarla dönərəm evə.
Kədərli gizlənqaç oynayan ürək,
Təzədən, çətin ki, vurula, sevē.
Heç nəyi dəyişməz bu yaz yağışı,
Yadımda, necə var, qalar o axşam;
Sükutun, nəfəsin, göy gurultusu,
Yarpaqdan-yarpağa damcılayan su...
Aç, bu yaz gecəsi pəncərələri,
Səslə o illəri, geriye çağır,
Heç nəyi dəyişməz bu yaz yağışı,...

* * *

Yoxundan nə qədər yıxılar adam,
Heçindən nə qədər yıxılar adam.
Ayağı dolaşıb qanadlarına,
İçindən nə qədər yıxılar adam..

Nə qədər oturub siqar piləyər,
Nə qədər Allahdan kömək diləyər,
Nə qədər özünü boyayar qana,
Nə qədər gözündən yağış çiləyər..

İlahi sən özün keç günahımdan,
Yollar ayağımı şişə taxırlar.
Adamlar kef çəkib mənim ahımdan,
Heç nə eşitmirmiş kimi baxırlar.

Beşçə barmağı var uzağı vur-tut,
Bir əldən nə qədər çıxılmaq olar..
Bu ömür ipindən aç burax məni,
Bu ipdə nə qədər sıxılmaq olar.

Birtəhər dözürdüm dilini tapıb,
Bu köhnə dərdlərin kamanı deyil.
Özünü quş kimi divara çırpıb,
Höknürüb ağlamaq zamanı deyil.

Gözəldi bu ağac, bu ip, bu kətillə.
Bu ömrün üstündə əl işim olsun.
Elə doymuşam ki, bir dəfəsindən,
Bu mənim sonuncu gəlişim olsun.

Dolub çiynimdəki günah zənbilim,
Yığıb ətəyini gedək deyirsən.
Açma qollarını taybatay mənə,
Sən daha döydüyüm qapı deyilsən.

Yoxundan nə qədər yıxılar adam,
Heçindən nə qədər yıxılar adam.
Ayağı dolaşıb qanadlarına,
İçindən nə qədər yıxılar adam?..

■ Ayaz Arabacı

10 sentyabr 2016

WWW.KASPI.AZ

21 POEZIYA

